

Listopad

KRÁL NA OSLÍKU

Slavnost Ježíše Krista Krále není projevem prázdného triumfalismu. Nestaví Krista mezi světské panovníky, kterým by měl konkurovat v uplatňování pozemské moci. Ukazuje pravý smysl jeho vládnutí v dějinách i v současnosti, svrchovanost jeho božské autority, duchovní a mravní obsah jeho království, které má rozhodující hodnotu pro věčný život člověka.

Ježíš přišel, aby ve světě svědčil o Boží pravdě. Bůh je Pravda, Světlo, Život: všechna tato velká slova mohou pouze dále naznačit, kým Bůh skutečně je. V Ježíši se však Pravda Boží stala zřejmou. Svět se před Světlem uzavřel, Pravda byla ukřižována. Z kříže se však Kristus ujímá vlády.

Tuto skutečnost nacházíme v biblických pramenech Božího zjevení. Jejím potvrzením je rozhovor Pána Ježíše s Pilátem v evangelní perikopě dnešní slavnosti. Vrátime-li se však o několik dnů nazpět k události Květné neděle, můžeme najít další souvislosti potvrzující pravou povahu Krista Krále.

Saula a Davida pomazal za krále prorok Samuel, Šalamouna kněz Sadok.

Ježíše pomazala žena z Betánie.

Jak u připomenutých králů, tak i u něj následoval hned po obřadném pomazání triumfální průvod. A protože už mnoho let před tím psal prorok Zachariáš (9,9), že Pomazaný Páně nevstoupí do svatého města jako vítězný vůdce s kořistí a zajatci na bojovném koni, ale na skromném oslátku, posílá Ježíš své učedníky, aby mu ho přivedli.

A posílá je jako někdo, kdo ví o všech možnostech a kdo vším vládne. Říká jim: „Povězte, Pán ho potřebuje..“

Dosud pokorný Syn člověka se nazývá pánem. A je už opravdu nejvyšší čas...

Že je Mesiáš, Král a Boží Syn, to se dozvěděl nejdříve Petr a ostatní z dvanácti apoštolů. Nyní to tímto průvodem zjevuje také lidu. A za pár dní se takto představí i nejvyšším náboženským autoritám – velekněžím a autoritě politické – Pilátovi.

I lid ho opravdu tak chápe, vždyť v nadšení před něho stele roucha a to se podle druhé knihy královské (9,13) dělá jen při korunovacích.

A že mu nejde o ledajakého krále, ale přesně o toho tisíciletími očekávaného, to dokazuje zvoláním: Hosana, ať žije Davidův potomek! Podle proroctví má totiž přijít z Davidova rodu očekávaný Mesiáš. Ať je tedy požehnaný, který přichází – ne v síle ramene a zbraně, ale v síle a moci Boží – ve jménu Páně.

A to jásavé: Sláva Bohu na výsostech, které lid opakuje, splývá v té chvíli s tím, které znělo od andělů, když přicházel na svět v půlnočním betlémském tichu.

Ježíš dobře ví, co bude následovat v dalších dnech a jak všechno skončí. Sedá proto – říká Justin – na oslátko. Oslice mu znázorňuje v tomto případě Židy, oslátko, na kterém ještě nikdo neseděl, pohany. On si tedy po zamítnutí Židy na něm připraví svůj triumf.

My jsme to oslí mládě, jsme-li z pohanů.

Jak se pod ním chováme? Neshazujeme jej? Trpělivě, pokojně a přitom s hrdostí neseme toto vzácné břemeno během jeho slavnostního průvodu dějinami? Nebo mu občas způsobujeme hanbu a posměch?

Budme rozumní!

Uspořádá ještě jeden triumfální průvod... Ten na konci.

Ale potom by bylo už pozdě napravovat své vztahy k němu.

Pochopme včas úkol, ke kterému nás vybral. Tedy: Hosana! Ať žije v naší mysli, v našem srdci, v celém stylu našeho života.

P. L.

Liturgický kalendář

listopad 2015

1. NEDĚLE	Slavnost VŠECH SVATÝCH
2. pondělí	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
3. úterý	Sv. Martina de Porres, řeholníka
4. středa	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
6. pátek	První pátek v měsíci
7. sobota	První sobota v měsíci
8. NEDĚLE	32. neděle v mezidobí
9. pondělí	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. úterý	Památka sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
11. středa	Památka sv. Martina, biskupa
12. čtvrtek	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13. pátek	Památka sv. Anežky České, panny
15. NEDĚLE	33. neděle v mezidobí
16. pondělí	Sv. Markéty Skotské Sv. Gertrudy, panny
17. úterý	Památka sv. Alžbety Uherské, řeholnice
18. středa	Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla
21. sobota	Památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě
22. NEDĚLE	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
23. pondělí	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka Sv. Kolumbána, opata
24. úterý	Památka sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze a druhů, mučedníků
25. středa	Sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice
29. NEDĚLE	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
30. pondělí	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Odpustky pro duše v očistci

V neděli 1. 11. odpoledne a v pondělí 2. 11. po celý den je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

Oznámení

Biblické katecheze

Další biblické katecheze s výkladem Janova evangelia budou následovat v sobotu 7. a 21. listopadu ve farním sále u sv. Jana Nep. hned po večerních bohoslužbách.

Schůze farní rady

Schůze farní rady se uskuteční v pátek 13. listopadu.

Mikulášská besídka

Mikulášská besídka bude v sobotu 5. prosince v 15.30 hod. Srdečně jsou zváni nejen rodiče s dětmi, ale také všichni ostatní farníci.

Úmysly Apoštolátu modlitby na listopad

1. Abychom se uměli otevřít osobnímu **setkání a dialogu se všemi lidmi**, také s těmi, kdo mají jiné přesvědčení než my.
 2. **Za církevní pastýře**, aby hluboce milovali své stáde, a tak ho mohli doprovázet na cestě a udržovat jeho naději živou.
 3. **Za Boží útěchu** pro ty, kdo trpí ztrátou svých blízkých zvláště z důvodu nenávisti a válek
-

Zápis z Farní rady 9. 10. 2015

Přítomní: P. Lohelius, V. Bobysud, S. Hojek, V. Funda.

1) Oprava západní stěny kostela sv. Jana Nep. byla dokončena. Předání díla se uskutečnilo 8. 10. 2015. Úhrada byla zaplacená zatím ve výši 350 000,- Kč. Do konce kalendářního roku je nutno doplnit minimálně 100 000,- Kč z přijatého příspěvku od Aribiskupství. Zbývající částku cca 200 000,-kč bude možno uhradit v průběhu příštích dvou let.

2) Úklid kostela sv. Jana Nep. a okolí

Je možné radostně konstatovat, že se v uplynulém období zapojil solidní počet obětavých převážně mladších spolupracovníků při úklidech kostela sv. Jana Nep. a okolí. Další příležitost přiložit ruku k dílu bude v sobotu 24. 11. od 8. 00 hod. Předběžně Pán Bůh zaplat' všem, kteří pomohou.

3) Finanční tíseň

V nejméně příhodnou dobu na naši farnost dopadly soudní výlohy ve sporu o pozemek před kostelem sv. Jana Nep. Tato nemovitost byla na začátku 2. světové války zakoupena Spolkem košířských katolíků a v archívu Hl. Města Prahy je uložena trhová (kupní) smlouva. Protektorátní úřady však

odmítly zapsat pozemek do katastru. Ve vleklém sporu posledních třech desítek let nechce Magistrát uznat farnost jako vlastníka pozemku. Po úspěchu v prvním stupni soudu se odvolací soud vyjádřil rozsudkem v náš neprospěch. Podali jsme tedy dovolání k vrchnímu soudu. Celá záležitost nás stála kolem padesáti tisíc korun. To je dost nepříjemné v době, kdy potřebujeme peníze na zaplacení fasády. Na účtu je ke dni 9. 10. 87.000,- Kč.

V **této tísnivé situaci** se vedení farnosti obrací s naléhavou prosbou o finanční pomoc buď formou příspěvků na spořitelní účet farnosti (ten je uveden vždy na konci farního listu) nebo při mimořádné sbírce v neděli 1. 11. 2015.

Pán Bůh vidí velkorysost a pochopení všech ochotných dárců.

4) Mikulášská besídka se bude konat v tradičním duchu v sobotu 5. prosince od 15.30 hod. Ve farním sále sv. Jana Nep. Poté bude slavena mše sv. z památky sv. Mikuláše v zimní kapli sv. Václava. Srdečné pozvání patří nejen rodičům s dětmi, ale také všem ostatním farníkům.

5) Letošní adventní rekolekci je možné spojit s farností sv. Václava na Smíchově, kam je jako kazatel pozván P. Karel Satoria, farář z Dobříše, známý z pořadů Tv Noe. S účastí mimosmíchovských věřících se počítá. Tato rekolekce bude v sobotu 12. 12. 2015. Časový harmonogram bude oznámen v prosincovém farním listu a na vývěškách.

ZPRÁVY Z FARNOSTI

S velkou radostí přinášíme dobrou zprávu!

Naším farníkům, **manželům Lucii a Janovi Fridrichovým,**
se 3. 10. 2015 narodila dvojčátka, krásní kluci Ondřej a Martin.

Protože rodina si přivezla z pobytu v USA *prvorozeného syna Jakuba*, zařadili se Fridrichovi rázem mezi naše početné farní rodiny s více dětmi. Nicméně vedou před všemi ostatními nejméně o dvě koňské délky co se týče pohlaví. Fridrichovi se zřejmě snaží nejen o rozmnožení členů naší farní rodiny, ale také o vyrovnání nedostatku nových malých ministrantů ve farnosti. I za to jim patří velký dík (i když tady platí především vůle Boží).

Chlapečky nerozeznáme, s jistotou jen víme, že jeden je Ondřej a druhý Martin (hlavně že je rozeznají rodiče).

Současná "rozmnožená" rodina Fridrichova

Statečné mamince i tatínkovi (který šťastně porod dvojčat přežil) přejeme, aby jejich dva noví chlapečci brzy dobře zapadli do jejich rodinného i našeho farního společenství. Kéž jim v tom pomáhá dobrý Bůh a jeho láskyplná Matka.

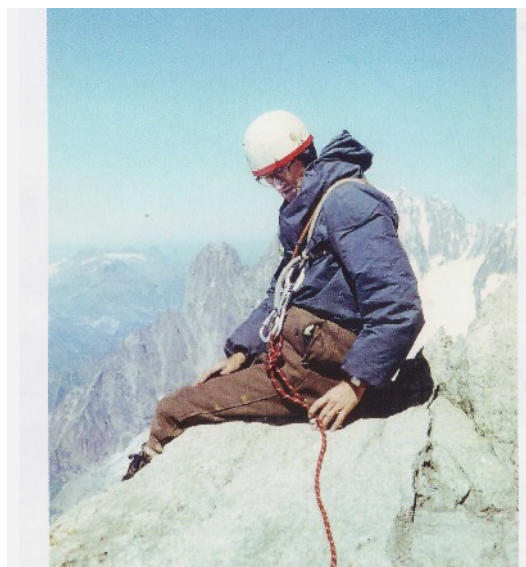
ÚMRTÍ

Ing Vladimír Suchý, 30.4.1924 – 16.10.2015

V dubnovém čísle Farního listu r. 2014 jsme ing. Suchému blahopřáli k jeho devadesátinám. Prožil je s námi v přátelské besedě, s poutavým vyprávěním o svém, zejména horolezeckém životě. Hory, především jejich vrcholy, nesmírně miloval a této své lásce učil a předával ji celé řadě dalších generací. Svého horolezeckého umu využíval i prakticky, např. při opravě fiál na svatovítském chrámu, při osazování zvonů ve věži kostela sv. Jana Nep. i v řadě dalších činností.

Volod'a při opravě fiál na katedrále sv. Víta

Volod'a při výstupu na Dent du Géant (4013m), rok 1971

V kostele sv. Jana Nepomuckého

My ho známe především jako věrného farníka, který pokorně, v již pokročilém věku, přísluhoval jako ministrant zejména při sobotních bohoslužbách v kostele sv. Jana Nep. V historii naší Košířské farnosti zůstává také na jednom z vysokých vrcholů i pro svou šlechetnou dobročinnost, s níž přispíval k vybavení a kráse našeho chrámu (jeden z příkladů je večerní osvětlení kostela sv. Jana Nep.).

Nyní se podařilo ing. Vladimíru Suchému (mezi horolezci známému jako Volod'a), zdolat úspěšně vrchol nejvyšší, Království nebeské.

RIP.

Vděční košířští farníci

Svatý Klement I., papež a mučedník – památka 23. listopadu

Svatý Klement I. je po Linovi a Kletovi třetí nástupce sv. Petra. Patří mezi tzv. Apoštolské otce, to jest do první a druhé, po-apoštolské generace v Církvi. Na životě a spisech Apoštolských otců můžeme sledovat, jak začínalo putování Církve v dějinách.

Nejdůležitější svědectví o jejich životě máme od svatého Ireneje, který byl do roku 202 biskupem v Lyonu. Ten dosvědčuje, že Klement „viděl apoštoly“, „setkal se s nimi“, „slyšel jejich kázání a měl před očima jejich tradici“ (*Adv. Haer.* 3,3,3). Pozdější svědectví ze 4. až 6. století přiznávají Klementovi titul mučedníka.

Tomuto římskému biskupovi bylo připsáno několik spisů, ale jediný spis, kde je jeho autorství zaručeno, je List Korint'ánům. Eusebius z Cesareje, velký „archivář“ počátků křesťanství, jej předsta-

vuje těmito slovy: „Od Klementa máme jeden, všeobecně uznávaný jako pravý, list obzvláště obdivuhodného obsahu. Napsal jej ve jménu římské církve korintské církvi... a je jak dříve tak až doposud veřejně předčítán“ (*Hist. Eccl.* 3,16). Tento dopis si získal vážnost takřka kanonickou. Na začátku tohoto „řecky psaného“ listu si Klement stěžuje na „protivenství, která nás tak náhle a rychle za sebou postihla“ (1,1) a která mu zabránila vyslovit se dříve. Těmito „protivenstvími“ se myslí Domitiánovo pronásledování, a proto musí datum sepsání listu spadat do doby, která následovala bezprostředně po smrti císaře a po skončení pronásledování, tzn. hned po roce 96.

Klementova intervence „stále ještě v prvním století“ byla vyvolána závažnými problémy, které dolehly na Církev v Korintu: presbyteri komunity byli totiž sesazeni některými mladšími odpůrci. Mohli bychom tedy říci, že tento list představuje první výkon římského Primátu po smrti svatého Petra. Klementův list přebírá témata drahá svatému Pavlovi, který Korintánům adresoval dva listy. V části věroučné a praktické připomíná, že Pán nás stále předchází svou dobrotou a dobrota Páně je vždycky větší než všechny naše hříchy. Je však třeba, abychom s obdrženým darem důsledně nakládali a odpovídali na zvěst spásy velkodušnou a odvážnou cestou konverze. Novinkou vzhledem k pavlovskému modelu je to, že Klement klade za část věroučnou a praktickou také „velkou modlitbu“, kterou se list končí. Stojí zde za zmínku, že v tomto listu z konce 1. století se poprvé v křesťanské literatuře vyskytuje řecký termín *laikos*, který označuje „člena laos“, tzn. „lidu Božího“. (*Tomuto listu sv. Klementa je věnována homilie Benedikta XVI. na generální audienci dne 7. 3. 2007, český překlad od Milana Glasera je na internetu, viz uvedený pramen.*)

Svatý Klement je jmenován v mešním římském kánonu mezi světci jako jeden z pěti papežů. O jeho životě nejsou určité zprávy. Podle legendy ze 4. století ho císař Trajanus vypověděl s mnoha jinými křesťany na nucené práce do mramorových lomů v Chersonesu na Krymu, kde trpěli nedostatkem vody. Při usilovné modlitbě uviděli jak beránek vyhrabal pramen. Mnoho lidí se pak dalo pokřtít. Proto mu dal císař Trajanus pověsit na krk kotvu a svrhnout do moře. Podle jiných podání byl utopen v Římě v Tibeře nebo tam zemřel přirozenou smrtí.

Pro nás je zajímavé, že údajné ostatky sv. Klementa našli v Chersonesu sv. Cyril a Metoděj a přenesli je do baziliky sv. Klementa v Římě. Tam je také sv. Cyril pohřben. Dnešní bazilika pochází ze 12. století. Ale pod ní byly objeveny zbytky baziliky ze 4. století a v nejnižším patře ještě zbytky pohanské Mithrovy svatyně.

Působení sv. Cyrila a Metoděje je patrné i ze zasvěcení prvních kostelů sv. Klimentovi (tak se někdy jméno tohoto mučedníka uvádí). Na Moravě je to Hradisko sv. Klimenta u obce Osvětimany v okrese Uherské Hradiště, v Čechách je sv. Klimentovi zasvěcen první křesťanský kostel na Levém Hradci a kostel ve Staré Boleslavi.

Nakonec připojíme závěr papežské homilie: Přijměme za svou v témže Duchu invokaci „velké modlitby“, ve které římský biskup mluví jménem celého světa: „Pane, ukaž svou tvář, abychom mohli konat dobro. Chraň nás mocnou rukou. Velebíme Tě skrze velekněze a ochránce našich duší, Ježíše Krista, skrze něhož budiž Tobě sláva a moc, nyní i po všechna pokolení a na věky věků. Amen.“

Podle homilie Benedikta XVI (<http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=7404>) a pramenů z Internetu (Heiligenlexikon, Santiebeati, aj.)

MP

Pražští biskupové

17. část

Jan z Jenštejna (27. prosince 1347 - 17. června 1400) byl v pořadí třetí pražský arcibiskup. Pocházel z rodu pánů z Vlašimi a Jenštejna, kteří sloužili králi ve vysokých státních funkcích (Janův otec byl královským notářem, a jeho strýc Jan Očko druhým pražským arcibiskupem). Od Jana se

tedy očekávalo, že bude pokračovat ve šlépějích svého otce, a proto byl kladen velký důraz na jeho vzdělání. Základního vzdělání se Janovi dostalo u Jana ze Středy, tehdejšího biskupa v Litomyšli a kancléře Karla IV. Později je poslán na studia teologie do Itálie, konkrétně do Boloni a Padovy, a nakonec krátkou chvíli pobývá i na univerzitě v Montpellieru, kde studuje kanonické právo. Francouzským králem Karlem V. je Janovi nabídnuto místo mistra na Pařížské univerzitě, Jan ale odmítá a vrací se do Čech. V roce 1373 se Jan vrací do Prahy, a po zemřelém Janu ze Středy je jmenován královským kancléřem. Jeho strmý kariérní vzestup však nekončí, roku 1375 je zvolen Míšeňským biskupem a 19. března 1379 se stává třetím pražským arcibiskupem. Zároveň s arcibiskupskou hodností se stává nejvyšším zemským kancléřem, což znamená, že po králi je druhým nejmocnějším mužem v zemi. V této době je Jan z Jenštejna na vrcholu své moci. Nechává přestavět arcibiskupské hrady Helfenburk a Kynšperk, znovu přestavuje arcibiskupské sídlo v Roudnici a na veškerých arcibiskupských majetcích ruší právo odúmrti¹⁾. Zároveň je také velmi literárně činný. V roce 1380 však nastává velká změna Janovy osobnosti v důsledku nám blíže neznámé choroby (v pramenech označované jako mor). Z Jana se stává velice přísný asketa, který se navíc dostává do konfliktu s králem. Počátkem konfliktu je spor o podporu římského papeže Bonifáce IX. proti Avignon-skému vzdoropapeži. Arcibiskup začal, proti vůli krále, vést samostatnou zahraniční politiku na podporu římského papeže, zatímco král se do těchto sporů nechtěl nechat zavléct. Konflikt Jana z Jenštejna a krále Václava IV. se brzo stává konfliktem celospolečenským, protože na arcibiskupovu stranu se přidává i vyšší šlechta, sledujíc své vlastní zájmy. Jan podniká celkem tři cesty do Říma, kde se snaží hájit své stanovisko, avšak není vyslyšen. Během těchto konfliktů se však Janovi podařilo zavést nový svátek: Navštívení Panny Marie. Nakonec se arcibiskup dostává do naprosté izolace, je donucen abdikovat ve prospěch svého synovce Olbrama ze Škvorce. Poté prchá do Říma, kde je jmenován Alexandrijským patriarchou, což znamená, že definitivně ztratil jakoukoli možnost na zvrát poměrů v Čechách. Umírá v Římě, v klášteře sv. Praxedy 17. června roku 1400.

¹⁾ *Odúmrt'*: praktikovaná od raného středověku až do konce 18. století. Ve chvíli kdy na šlechtickém, královském nebo církevním majetku zemřel poddaný, který neměl dědice, veškerý jeho majetek přecházel na vlastníka panství.

Zdroje: www.wikipedia.org, www.e-stredovek.cz

J. Vašíček

Slavnost výročí posvěcení lateránské baziliky a bazilik sv.Petra a sv.Pavla

Den 9.11. připadá na tu nejstarší - **lateránskou baziliku**. Byla posvěcena v 1.pol. IV.stol. Stala se sídlem papežů i dějištěm pěti všeobecných církevních sněmů (r.1123, 1138, 1179 a 1512-17). Stala se matkou všech křesťanských chrámů a k těmto chrámům Božím patříme i my... Papež Klement XII. v 18. stol. nechal na kostel připevnit nápis *Matka a hlava všech kostelů hlavního města a celého světa* - aby tak zdůraznil její privilegium.

Stavbu tohoto velkolepého chrámu zahájil na lateránském poli císař Konstantin Veliký na poděkování za vítězství nad Maxentiem u Milviova mostu 28.10.312. K dobudování stavby došlo za pontifikátu papeže Silvestra I., který ji zasvětil r.318 Kristu Spasiteli a její posvěcení vykonal r.324. Výročí posvěcení je slaveno od 12.stol. každoročně 9.11., zatím z neznámého důvodu. Bazilika byla několikrát přestavována a restaurována z důvodu požáru, zemětřesení či drancování a od přestavby v r. 904 bylo připojeno její zasvěcení i sv. Janu Křtiteli a sv. Janu Evangelistovi. Její současná podoba je z r.1726.

Znovu si připomeňme obsah tohoto svátku, v němž jde nejen o význam nejstarší křesťanské baziliky jako znamení jednoty s Petrovým stolcem, ale i o připomínku významu VŠECH CHRÁMŮ, v nichž se zpřítomňuje tatáž spasitelná Kristova oběť.

Z kázání sv. Caesara Arkadského biskupa (breviář): „A proto moji drazí, chceme-li s radostí slavit výročí posvěcení kostela, nesmíme v sobě ničit zlými skutky živé chrámy boží. Kdykoliv přicházíme do kostela, připravme svou duši aby byla taková, jaký chceme mít kostel. Tak jako ty

vstupuješ do tohoto kostela, tak chce Bůh vstoupit do tvé duše - vždyť On sám to slíbil: „Budu přebývat a chodit mezi nimi...“

Dne 18.11. slavíme výročí posvěcení **bazilik apoštolů sv. Petra a sv. Pavla**. Byly vystavěny ve 4. stol. po skončení velkých pronásledování křesťanů a posvětili je papežové Silvestr I. a Siricius. Společné slavení výročí posvěcení obou bazilik se koná již od 11. stol.

Sv. Petr byl ukřižován hlavou dolů v r. 64 či v r. 67 při via Aurelia u Apollónova chrámu naproti Neronovu paláci. Křesťané ho po snění s kříže pohřbili nedaleko cirku a kolem jeho hrobu při via Cornelia se postupně vytvořilo rozsáhlé pohřebiště, které je dnes pod hlavní lodí vatikánské baziliky. Císař Konstantin započal se stavbou, která byla po 3 letech vysvěcena 18.11.326 papežem Silvestrem I. Monumentální pětilodní chrám sloužil až do r.1450. Nynější bazilika, postavená podle plánů Bramanta a Michelangela, byla posvěcena 18. 11. 1626 papežem Urbanem VIII.

Apoštol Pavel byl sťat mečem r.67 na jižním okraji Říma u Ostijské cesty, kde za Konstantina Velikého byla postavena menší bazilika S. Paolo alle Tre Fontane. Stavbu velké svatyně započal císař Valentinian II. v r.368. Po ničujícím požáru v r.1823 došlo k rekonstrukci a posléze posvěcení baziliky Piem IX. 10. 12. 1854.

Římské chrámy těchto apoštolů jsou symboly samotné církve a sv. Petr a sv. Pavel jsou označováni za její sloupy. Na Petrovi Kristus zbudoval svou církev s příslibem, že ji pekelné mocnosti nepřemohou (Mt 16,18). Pavla si Kristus vyvolil za „nástroj“ nositele radostné zvěsti pohanům, králům a Izraelitům (Sk 9,15). Oba apoštolové dosáhli splnění všech úkolů pro velikost lásky k Pánu i přes velké utrpení.

Ke splnění toho, co Pán Ježíš i ode mne žádá, potřebuji žít podobnou láskou a za ni budu i často prosit...

Pozn.: Hrob sv. Petra objevili archeologové pod hlavním oltářem v r.1939. Jeho autenticitu prokázala antropologická analýza v r.1956 i nápis „Petrus eni“.

Odhalení hrobu sv. Pavla se událo průzkumem v r.2002-2005. Objevil se mramorový sarkofág a nad ním mramorová deska, potvrzující autenticitu hrobu. Jsou na ní vyryta slova „Pavel apoštol mučedník“.

*Prameny: Jan Chlumský: Životopisy svatých, Sv.Petr a Pavel,
růženec: jezuité, internet*

M. Valentová

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejně